

לחסוך עבודה

כפולה

לרבנות

מומך-מוזמן בישרתי לכם על נישואיו של ג'וקי ארזיקין לאחת מתלמידותיו, **בברלי**. כבר אז סיפרתי לכם שג'וקי יכול להיות אביה של הנערה. בקיצור, אז אמר לי ג'וקי, "אנחנו מתחתנים!" נו, אז אמרתי, "שיהיה לכם מזל-טוב", ומייד רצתי לספר לכם עלייך. אבל ראו זה פלא שני אלה כלל לא נישאו. הם רק עברו לחיות ביחד והשאירו את עניין הרבנים לאחרים. כך שהיום, כשבא אלי ג'וקי ואמר, "אנחנו מתגרשים!" כבר לא התרגשתי. פשוט ידעתי ששוב הם חסכו לרבנות עבודה כפולה.

ובכן, בברלי ארזה את מטלטליה ובגד דיה והחזירה עליידי ג'וקי הישר להוריה, שם אפשר למצאה עוד היום.

ג'וקי ובברלי
לא זה ולא זה

מעשה

ביהלום

מיקרה זה קרה גם קרה, ולא מוזמן, ושוב הא מופיע לפניכם באנונימיות.

הבחורה, במיקצועה מוכרת בבוטיקים, מלצרית במועדוני-צמרת, ורקדנית פרטית קלאס ממש, מתולתלת, דינאמית, עליוזה ומשוחררת, ששום רומנים רציניים עדיין לא נדבקו לשמה.

ובכן, בחורה זו אוהבת-תכשיטים מוש-בעת, ובייחוד כל מה שמשוּבץ ביהלומים מוציא אותה מדעתה.

את חולשתה גילה **מחור** אחד, שרצה אותה חזק מאד, והיא, שהיתה אדישה אליו לאורך כל הדרך המייגעת של היוזר-ריו, עיצבה אותו כהוגן.

ישב וחשב והגיע, בעזרת חבר, לשיא התיחכום האפשרי. בא אליה יום אחד, הראה לה יהלום בגודל של קאראט רבע, ואמר לה: "שימעי, חביבתי, תמורת פעם אחת להיות איתך במיטה אני מוכן לתת לך את היהלום המתנה!"

לקחה המתולתלת את היהלום לידה, הסתכלה בו עד שיצאו לה העיניים, אמרה

"כן" וקיבלה את היהלום. קם לו הגבר שבערצו, ורק בדרכם הביתה, מצא לנכון להגיד לה, שהיהלום אינו אלא זכוכית פשוטה, ובמקום ערכו הקודם, שהיה 10,000 דולר, הרי עכשיו שוויו אינו עולה על 25 לירות.

הבחורה נכנסה לשוק רציני, קיללה כהר-גן, אבל דבר לא יכול היה למחוק את חיוכו מלא-הסיפוק של הגבר הקרח. מוסר-ההשכל: לא כל מה שנוצץ הוא יהלום.

או, באופן אלטרנטיבי: אל תהיי טמבי-לית, לכי ליהלומן מוסמך ומסרי את האבן לבדיקה. ל פ נ י.

מסיבה

מהסרטים

מסיבת-הפתעה נוחתות על הבנאדם כמו מהשמיים, ועושות לו טוב על הלב. בזאת אין כל ספק, **אלי ישראלי**, שדרן-הרדיו ואיש הג'ינגלים, נכנס גם הוא לחוגגי ימי-ההולדת בהפתעה.

מעשה שהיה, החל **כשבתיה** אשתו, מדוגמניות-הצמרת בארץ, קמה ואמרה לי כמה מחברותיה: מה עושים, לאלי יש יום-הולדת, איך נחגוג את העניין? בת-חילה התכוונה להזמין כמה חברים קרובים, הביתה לערב חמים ונעים.

אבל מערב-המיסיונרים וממיספר מצומצם של חברים התעלתה על עצמה. ובסוף אירגנה ממש מישתה כיד המלך, וכאן בעצם מתחיל הסיפור.

ניגשה בתיה למנהל מלון גדול, ושאלה אותו כמה יעלה לה לשכור את הדיסקוטק שלו לערב-אחד. הסתכל עליה ההוא ושאל מה הסיבה, ואז הסבירה לו בתיה שהיא רוצה לעשות לאלי שלה מסיבת יום-הולדת ה-30 לחייו ולחיי מדינת-ישראל.

ישב האיש וחשב, ומאחר שהוא חבר טוב וקרוב של הוגג הישראלי, אמר ש-המתנה הטובה ביותר שיוכל לתת לאלי יהיה המקום לחגוג בו, וכך החלה החגיגה.

המלון הכין מישתה כיד המלך, בתיה מצידה היתה ממונה על ההזמנות, ותאמינו לי שהיא עשתה עבודה טובה מאד, כי שם היו רק ימים ויפות וידועים וידועות ומייד אכנס לרשימה הארוכה של מי היה עם מי. אבל קודם ברצוני לספר לכם על אלי

שבא ליום-ההולדת שלו עצמו בלי שבכלל ידע לאן הם הולכים. בתיה אמרה לו, בוא נצא הערב, ונלך למלון, יהיו שם כמה חברים שאיתם קבעתי להיפגש הערב, והוא בלי להתלוצץ, התרחץ, התלבש ובא אחריה, נסו לתאר לעצמכם איוו חגיגה נפלה על ראשו, כשכל חבריו קיבלו אותו במחאות כפיים, איחולים ומתנות, המשקה נשפך כמו מים, ובהתאם עלה מצבי-החזו, ואנשים שכחו שיש להם בית, ושבווקר צריכים לקום לעבודה.

מי היה שם? אז זוהי רשימה ארוכה. היתה שם הדוגמנית **תמי כר-עמי**, כשליזיה מקפץ על רחבת-הריקודים **אזי-**

כולם

במישפחה אחת

מהיום והלאה, כשאני כותבת ומספרת לכם על **מנדי-ריוויס-דייוויס-שאווי-דה-פאוור**, אני כותבת רק מה שאני שומעת מאנשים קרובים, הסובבים אותה, ושלהם היא מספרת את האמת. כי אחרי התרגיל שהיא עשתה לי עם נישואי-לא-נישואיה כן-נישואיה וכן הלאה, קשה לדעת איך להתייחס לדבריה.

הסיפור שהיא משמיעה הפעם, גם הוא מעדות-שמיעה, אבל תאמינו לי, המקור מהימן. מנדי פלוס-שלוש-שמות-מישפחה, תודה לאל, עוזבת אותנו שוב, לא כדי להתגרש, חסיוחלילה, הפעם היא נוסעת לה כרי לקנות בית בלונדון וכדי לחתום

מנדי וז'אן-שארל

שם ועוד שם ועוד שם ועוד שם

על חווה לשישה חודשים, להופיע שם בהצגה. מה בדיוק יהיה תפקידה בהצגה, ואת שמה של זו, לא ידעו לספר לי, אבל מה זה בעצם משנה?

בקיצור, בעלה, **ז'אן-שארל**, מנהל ל-בעלה-לשעבר **רפי שאולי** את המיסעדה שלו תל-אביב הקטנה. נראה ששם במיש-פחה כולם מסתדרים עם כולם לא-רע.

אהבה עזה

נוזהב

כולם באים אלי בטענות, שכל הסיפורים שלי הם סיפורים טובים על אנשים יפים, כולם נחמדים וכולם כישורניים. אז מה לעשות, אני רואה אותם בצורה כזאת, אבל מה שנכון-נכון, לפעמים יש גם סיפורים של לא כל-כך יפים, נחמדים וטובים.

הפעם, ברצוני לספר לכם על בחורה בשם **ג'אנה קימחי**, הנשואה ל**יעקב קימחי**, שהוא יבואן של מגורות, חתיך שהסתדר טוב בחיים.

אז אצל הוגג קימחי הכל היה בסדר. ג'אנה, עוסקת במלאכת כפיים, עושה עבד דו-תידי שונות ומתמחה בסריגים. אבל אחרי תקופה מסוימת של טוב הגיעה תקופה ארוכה של לא-כלי-כך-טוב. ג'אנה מצאה לה אהבה חדשה, בדמותו של חתיך בלונדי ששמו **מטיב דוינשטיין**, וגם הוא אינו זקוק לנדיבות. הוא בעל האינ-סקרמנט. בקיצור אלה אהבו זמן רב ונכבד, לא עשו חשבון לאף אחד, וגם לא לבעל השחרחר, יעקב. עד שזה התרגו, וכיום השניים נמצאים בהליכי גירושין. אבל אפילו לפני שאלה נגמרו, כבר נראה שג'אנה ויתרה על סכומים רציניים מאד של זווים, מה שמוכיח שאהבה עזה מזהב.

בתיה ואלי ישראלי

כולם עם כולם

לדירה, **רונית ברון**, והיא כמובן היתה בת-זוגתו של כוכבי-הרכש החד של מכבי תל-אביב בכדורסל, מקיראקן יפה התואר. כן, היו עוד. אבל מה לעשות, הדף המיסכן הזה צר מלהכילם.

פי פרי, לשאלתי מה העניינים, האם חזרו לחיו תבשולם וביחד, ענתה לי תמי, כן, הכל בסדר, ואילו אולסי אמר שלא, ושהכל אותו הדבר, ועדיין אין לו אהבה בחייו. איתם הגיעה גם שותפתה של תמי

המלך מת

יחי המלך

נו, סוף-סוף קם יורש גם פליי-בוי מיספר אחד של הארץ, ז"ל, מי אם לא **פוקה הירש**.

החדש, המתהדר בנוצותיו של הישן, אינו אלא ד"ר **קרול גינזברג**, אילי-מכוניות מרצדס בארץ, היבואן הבלעדי והסוכן הראשי.